

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720203031
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3720203031.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov senátu JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobcu P., proti žalovanému Z., o zaplatenie 277,59 eur s príslušenstvom a zmluvnej pokuty 183,71 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 4Csp/42/2020-102 zo dňa 29. apríla 2021, takto

rozhodol:

- I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovaný **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o zaplatenie 277,59 eur s príslušenstvom a zmluvnej pokuty 183,71 eur. Žalovanému nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi 277,59 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 47,70 eur za obdobie od 01.12.2017 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 104,83 eur za obdobie od 30.12.2017 do zaplatenia úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 11,08 eur za obdobie od 01.02.2018 do zaplatenia úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 56,99 eur za obdobie od 02.03.2018 do zaplatenia úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 56,99 eur za obdobie od 30.03.2018 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 183,71 eur a nahradiť trovy konania. Právne vec súd posúdil podľa § 43 ods. 1 písm. a), ods. 12 písm. a) a b), ods. 13, § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách; § 52 ods. 1, 3 a 4, § 524, § 526 Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že spoločnosť K., uzatvorila so žalovaným dňa 21.12.2016 dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb. V zmysle tohto sa spoločnosť K. ako podnik zaviazala poskytnúť a aktivovať žalovanému ako účastníkovi program služieb D. za ceny podľa cenníka. Žalovanému bol zároveň poskytnutý mobilný telefón K. za akciovú cenu 1,- eur, pri neakciovej maloobchodnej cene 279,- eur. Predmetným dodatkom bola medzi zmluvnými stranami dojednaná aj zmluvná pokuta, ktorej základom bola suma 398,- eur, ktorá sa mala trvaním zmluvy znižovať podľa dojednaných zmluvných podmienok. Medzi spoločnosťou K. a žalovaným tak bola uzatvorená zmluva o poskytovaní verejných služieb v zmysle § 43 zákona o elektronických komunikáciách, ktorá je svojim charakterom občianskoprávnou zmluvou, hoci v Občianskom zákonníku nie je výslovne ako spotrebiteľská zmluva upravená. Vzťah medzi Občianskym zákonníkom a zákonom o elektronických komunikáciách má povahu vzťahu všeobecného a osobitého predpisu. Je nepochybné, že spoločnosť K. pri uzatváraní zmluvy vystupovala ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Súd v danej veci preskúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Súd mal za preukázané, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola dňa 08.07.2020 uzatvorená medzi spoločnosťou K.. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom,

došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá sa vymáha v tomto konaní, na žalobcu. Postúpenie bolo súdu preukázané predložením predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok, prílohy, v ktorej bola presne špecifikovaná postupovaná pohľadávka, ktorá sa vymáha v tomto konaní, ako aj listom spoločnosti K.. (postupcu) zo dňa 22.07.2020 s názvom oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorý bol adresovaný žalovanému. Poskytovateľ verejných služieb (podnik) má oprávnenie postúpiť len peňažný záväzok, s ktorým je dlžník (účastník) aktuálne po stanovenú dobu (dlhšie ako 90 dní) aj napriek písomnej výzve podniku nepretržite v omeškaní. Preskúmaním spisu súd zistil, že žalovanému boli dňa 15.11.2017, 15.12.2017, 15.01.2018, 15.02.2018, 15.03.2018 a 15.09.2018 vystavené faktúry za poskytnuté služby. Tieto faktúry, pravidelne vystavované za mesačné fakturačné obdobie, však nemožno považovať za výzvu pred postúpením pohľadávky podľa § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách. Súd poukazuje aj na právny názor vyslovený Krajským súdom v Prešove, ktorý uviedol, že faktúry veriteľa na úhradu dlžnej sumy nemožno považovať za výzvy v zmysle § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách, nakoľko tieto neobsahujú poučenie dlžníka o možnosti postúpenia pohľadávky (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.09.2020, sp. zn. 17CoCsp/34/2020). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie dlhu až výzvou právneho zástupcu žalobcu zo dňa 09.09.2020, ktorá bola žalovanému odoslaná (podľa predloženého podacieho hárku) dňa 11.09.2020, teda až po postúpení pohľadávky. Zároveň mal súd za to, že nebolo zo strany žalobcu preukázané ani omeškanie dlžníka po dobu 90 dní. Z § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách totižto vyplýva, že omeškanie dlžníka viac ako 90 dní musí nastať až po doručení výzvy na úhradu dlhu („...ak je napriek písomnej výzve podniku jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní...“). Možno teda vyvodiť, že omeškaniu dlžníka viac ako 90 kalendárnych dní musí predchádzať písomná výzva podniku, ktorá došla do dispozičnej sféry dlžníka. Keďže v danom prípade absentovala písomná výzva, absentovalo aj jej doručenie a teda aj omeškania dlžníka po dobu 90 dní od jej doručenia. Súd preto konštatoval, že žalobca napriek výzve súdu na predloženie dokladov preukazujúcich dodržanie podmienok postúpenia pohľadávky podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách s výslovným poukazaním na písomnú výzvu postupcu pred postúpením pohľadávky, nepredložil písomnú výzvu postupcu pred postúpením pohľadávky podľa § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách, nepreukázal jej doručenie žalovanému a ani omeškanie žalovaného po dobu 90 dní od doručenia výzvy do postúpenia pohľadávky, a tak neboli splnené zákonom stanovené predpoklady na riadne postúpenie pohľadávky podnikom, spoločnosťou poskytujúcou verejné služby. Vzhľadom na vyššie uvedené má súd za to, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť K., nebol oprávnený uplatňovanú pohľadávku postúpiť na žalobcu, ktorá skutočnosť zakladá, za takéhoto stavu ako bol zistený dokazovaním, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Keďže žalovaný mal vo veci plný úspech, vznikol by mu, v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Avšak preskúmaním spisu súd zistil, že žalovanému žiadne trovy nevznikli, a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že aktívnu legitímáciu v tomto spore preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané na adresu zasielania písomných listín uvedenú v Dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb „K.“, dňa 22.07.2020. Zároveň uviedol, že za účelom preukázania aktívnej legitímácie predložil súdu aj zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 08.07.2020 spolu s identifikáciou postúpenej pohľadávky, ktorou preukazuje postúpenie žalovanej pohľadávky počas prebiehajúceho sporu. Žalobca súdu predložil aj faktúry právneho predchodcu zo dňa 15.11.2017, 15.12.2017, 15.01.2018, 15.02.2018, 15.03.2018, 15.09.2018, ktoré sú svojim obsahom výzvou na plnenie. Predloženými faktúrami doručovanými žalovanému na adresu, ktorú uviedol v Dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb preukazuje žalobca splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Právny predchodca dňa 15.11.2017, 15.12.2017, 15.01.2018, 15.02.2018, 15.03.2018, 15.09.2018 vyzval žalovaného na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalovaný napriek písomným výzvam právneho predchodcu žalobcu, svoj dlh nezaplatil a do omeškania s jeho zaplatením sa dostal viac ako 90 kalendárnych dní. Nakoľko bol žalovaný napriek výzvam právneho predchodcu žalobcu viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho dlhu voči podniku, na ktorého zaplatenie bol preukázateľne vyzvaný, týmto boli podľa žalobcu splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Nedoručenie faktúr žalovaného zo spisu nevyplýva, žalovaný nerozporuje nedoručenie týchto listín, preto sa skutočnosť, že žalovanému boli faktúry k zaplateniu riadne doručené

považuje sa nespornú v zmysle ust. § 151 ods. 1 C.s.p. Žalobca poukázal aj na závery rozsudku Súdneho dvora EÚ z 22.novembra 2012 vo veci C119/12. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviazže žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 277,59 eur, zmluvnú pokutu vo výške 183,71 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy 47,70 eur od 01.12.2017 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy 104,83 eur od 30.12.2017 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy 11,08 eur od 01.02.2018 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy 56,99 eur od 02.03.2018 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy 56,99 eur od 30.03.2018 do zaplataenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a nahradil žalobcovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia v plnej výške.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebný podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 21.12.2016 uzatvorila spoločnosť K. (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) so žalovaným dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb, v zmysle ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť a aktivovať žalovanému program služieb. Uvedenou zmluvou bola dojednaná aj zmluvná pokuta. Žalobca si uplatnil nárok z vyššie uvedenej zmluvy ako postupník (zmluva o postúpení pohľadávok uzatvorená s právnym predchodcom žalobcu ako postupcom dňa 08.07.2020) a to v rozsahu postúpenia podľa vyúčtovaných faktúr za poskytnuté služby právnym predchodcom žalobcu žalovanému s dátumom splatnosti v dňoch 30.11.2017, 29.12.2017, 31.01.2018, 01.03.2018, 29.03.2018 (ďalej len „predmetné faktúry“) vo výške 277,59 eur a zmluvnej pokuty vo výške 183,71 eur s príslušenstvom.

6. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nárok žalobcu z vyššie uvedenej zmluvy zo dňa 21.12.2016 vyplýval zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Právny režim postúpenia pohľadávky z predmetnej zmluvy o poskytovaní verejných služieb podlieha zákonu č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, ktorý ako lex specialis upravuje osobitné podmienky pre postúpenie pohľadávok v prípade poskytovania elektronických komunikačných služieb.

7. Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“), ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškani so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

8. Uvedené ustanovenie definuje dve podmienky platného postúpenia takejto pohľadávky v režime zákona o elektronických komunikáciách, pričom prvou je písomná výzva podniku uvažujúceho o postúpení riadne nesplácanej pohľadávky účastníkovi aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité, viac než 90 dní trvajúce omeškanie účastníka so splnením svojho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke podniku. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho rozhodnutia. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy bez návrhu a aj v prípade, že ju jeden z účastníkov konania nenamieta.

9. Podľa názoru odvolacieho súdu, žalobca v konaní nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v celom rozsahu žalobou uplatneného nároku. Odvolací súd má za to, že bolo povinnosťou žalobcu preukázať písomnú výzvu postupcu uvažujúceho o postúpení riadne nesplácanej pohľadávky účastníkovi, aby pohľadávku splnil. Za takúto výzvu nie je možné považovať žalobcom predložené faktúry, a to bez ohľadu na to, že otázka ich doručenia bola v konaní nespornou

skutočnosťou, tak ako to uvádzal žalobca v odvolaní. Rovnako tak nie je možné za preukázanie splnenia vyššie uvedených podmienok pre platné postúpenie pohľadávky považovať len preukázanie oznámenia o postúpení pohľadávky.

10. Z vyššie uvedených predmetných faktúr totiž nevyplýva vôľa právneho predchodcu žalobcu postúpiť pohľadávky na žalobcu v rozsahu ako tieto boli predmetom postúpenia podľa zmluvy o postúpení pohľadávky. Podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné vychádzať z účelu uvedeného ustanovenia § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách. Účelom uvedeného ustanovenia je tiež poskytnutie ochrany dlžníka tak, aby tento, pokiaľ poruší zmluvné podmienky, mohol vykonať nápravu a zotrvať vo vzťahu s pôvodným veriteľom. Doručenie predmetných faktúr neposkytli dlžníkovi takú ochranu, ako vyžaduje uvedené ustanovenie § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách, a teda umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s veriteľom, s ktorým dojednal predmetnú zmluvu. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu, tu žalobca rovnako nepreukázal písomnú výzvu v zmysle § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách. Čo sa týka druhej podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v režime zákona o elektronických komunikáciách, t. j. nepretržité, viac než 90 dní trvajúce omeškanie účastníka so splnením svojho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke podniku, z dôvodu hospodárnosti, touto sa nebolo potrebné zaoberať, keď nebola preukázaná vyššie uvedená výzva podľa § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách. Záver súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu v predmetnom konaní bol preto správny.

11. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

12. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods.1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný. Z obsahu spisu nevyplývalo, že by žalovanému vznikli trovy odvolacieho konania, a preto odvolací súd rozhodol tak, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).